

Stats- og Finansministers og dette høje Tings Velvillie.

Om Enkepensionerne vil jeg ogsaa gerne sige nogle faa Ord. Vi har højst uensartede Bestemmelser for Beregningen af Enkepensioner. Jeg vil ganske kort nævne, at Tjenestemandsløven af 1919 giver Enkerne en Trediedel af Mandens Lønning i Pension, Løven af 1858 giver Embedsmænds Enker en Ottendedel af Mandens Lønning, Lovene af 1851 og 1876 giver Enkerne efter Bestillingsmænd en Fjerdedel af Mandens Pension, og endelig giver Statsbaneløven af 1903 Enkerne Halvdelen af Mandens Pension. Selv om man ikke kunde tænke sig at gaa til en fuldstændig Ligestilling af alle Enker ved en Regulering af disse Forhold, vilde der dog, forekommer det mig, være Anledning til at overveje, hvorledes man kan komme de ældste og daarligst stillede gamle Enker til Hjælp.

Med Hensyn til det saakaldte Børnetillæg vil jeg gerne ganske kort anbefale, at man lod denne Hjælp gælde til det 18de Aar baade for Enkers Børn og for faderløse og moderløse Børn, ligesom det er gennemført for alle dem, der falder ind under Tjenestemandsløven af 1919.

Jeg har det Indtryk, at man fra Rigsdagens Side nærer det Ønske, at der en Gang kunde falde Ro om hele dette Spørgsmaal, at man kunde havne i en Ordning, der ikke mere skulde røres ved. Det samme Ønske deles ganske sikkert af de gamle Pensionister selv, og det er mig bekendt, at de gennem deres Organisation har rettet en ærbødig Henvendelse til den højtærede Stats- og Finansminister om at foranledige Spørgsmaalet taget op til Undersøgelse og eventuelt Løsning, en rationel og om muligt endelig Løsning, om muligt gennem en hurtigt arbejdende Kommission, hvor saavel dette høje Tings Lønningsudvalg som Repræsentanter for Administrationen og Repræsentanter for Pensionisternes Organisation skulde mødes for at finde en varig Løsning af Spørgsmaalet. Maa jeg tilføje, at det fra Pensionisternes Side saa langt fra er tænkt som en Desavouering af dette høje Tings Lønningsudvalg at fremsætte et Ønske som dette, tværtimod, men Sandheden er den, at der er ikke saa faa pensionstekniske Vanskeligheder ved hele dette Spørgsmaal, som maaske nok kunde berettigede, at man lod Spørgsmaalet prøve paa en saadan Maade, som der er anmodet om fra Pensionisternes Organisations Side; for saa vidt som det gennem en saadan For-

anstaltning kunde lykkes at bringe Ro om dette Spørgsmaal, vilde jeg gerne yde denne Tanke min varmeste Anbefaling.

I en anden Sag beder jeg om at maatte paakalde den højtærede Kirkeministers Interesse og Velvillie, det er Kirkesagen i Aalborg. Jeg skal i korte Træk referere den ydre Udvikling af denne Sag. I 1918 blev der paa Foranledning af Biskoppen og med Bemyndigelse af Kirkeministeriet nedsat en Kommission, hvis Medlemmer var udpeget af de tre Menighedsraad i Aalborg og af Budolphi Landsogns Menighedsraad. Denne Kommissions Opgave var at udarbejde en Plan til Løsning af Kirkespørgsmaalet i Aalborg. Kommissionen udarbejdede en Betænkning, som blev tiltraadt af samtlige Menighedsraad og, saa vidt mig bekendt, godkendt af Ministeriet. Et af de Forslag, som Kommissionen fremsatte, og som altsaa var et Led i den samlede Plan, gik ud paa at dele Budolphi Sogn ved at udskille et nyt Sogn bestaaende af Budolphi Landsogn og den sydlige Del af Købstadsognet og saa skaffe dette nye Sogn en Kirke. For 3 Aar siden blev der i Aalborg dannet en Kirkekomité med Repræsentanter for alle kirkelige Retninger med den Opgave at fremskaffe Midler til Opførelse af en Kirke for dette nye Sogn. Komiteen har arbejdet siden og arbejder fremdeles. Trods de vanskelige økonomiske Forhold har Komiteen blandt Budolphi Sogns Beboere mødt saa stor Forstaaelse af Sagen, at der nu er tegnet 150 000 Kr., hvoraf 112 000 Kr. allerede er indbetalt og indstaar i Sparekassen for Aalborg By og Omegn. Resten kan sikkert ventes at indgaa i Henhold til Tegningen. Man er nu imidlertid naaet til et Punkt, hvor det vil være af afgørende Betydning for Sagens Løsning at vide, hvilken Støtte der kan ventes fra Statens Side. Delingen af Budolphi Sogn maa siges at være meget velbegrunder og paatrængende nødvendig. Sognet tæller ca. 20 000 Mennesker, hvoraf 17 000 i Købstaden og ca. 3 000 i Landsognet. De nuværende Forhold muliggør ikke en forsvarlig præstelig Betjening, og det store Beløb, der er skaffet til Veje ved privat Offervillighed, er da ogsaa et fuldgyldigt Vidnesbyrd om den Trang, der er til Stede for at faa truffet Foranstaltninger som disse. Byraadet har overdraget Komiteen en udmærket Byggegrund, hvor Kirken kan faa en smuk Beliggenhed. Opførelsen af Kirken er beregnet at skulle koste ca. 400 000 Kr., men jeg ved, at Komiteen arbejder videre, og at den haaber ogsaa at faa sit Bidrag til